

fuerunt clausi primo portus Venetis per Dominum Patriarcham in suo districtu, & per Paduanos & Tarvisinos in suis.

Et eodem anno die XI. intrante Julio, in Civitate in Colloquio generali per Dominum Patriarcham, præfatos Liberos, & Ministeriales, & Communitates Forojulii, electi fuerunt XXIV. videlicet sex pro Clero, sex pro Liberis, sex pro Ministerialibus, & sex pro Communitatibus, ut quidquid per illos tractaretur super facto dictæ guerræ & pacis, attenderetur & observaretur. Qui ordinarunt tunc die crastina, quod pro guerra faciendâ, & defensione, honore, & bono statu Ecclesiæ Aquilegensis, & fautorum ejus, de quolibet Manso omnium indifferenter solvi debere XX. solidos, & stabilitum fuit, ac solutum. Quæ guerra concordata fuit, & proclamata fuit pax in Civitate: & quod omnes irent secure Venetias, & quo vellent, anno Domini M. CC. LXXXV.

Anno Domini M. CC. LXXXIV. die Jovis exeunte Januario, quidam Fratres Minores, circa sex, vel plures, convenerunt Civitatem, qui extra Civitatem morabantur apud Ecclesiam S. Francisci. Venerunt in Civitatem ad habitandum in domo & curia D. Wodolrici Cadubriini Præpositi Carnæ, quam emerunt ab eo Priorissa Sandrina, & Sorores S. Petri de Poloneto, habitantes apud S. Pantaleonem. Pro qua domo & curia, & etiam non pauca pecunia per ipsas Sorores dictis Fratribus persolvenda, eisdem Sorores emerunt pro se ad habendum Ecclesiam dictorum Fratrum, ubi tunc morabantur apud S. Franciscum, de consensu D. Raimundi Patriarchæ.

Anno Domini M. CC. LXXXIV. die IV. Junii, præsentibus Venerabilibus Dominis, Fulchero de Zucula Concordienfi, Wlino Tergestino, & Petenensi Episcopis, & aliis quampluribus; Rev. Pater & D. D. Raymundus, Dei gratia Aquilegensis Patriarcha, dedit habitum regulæ S. Clare Dominæ Priorissæ Sandrinæ, & aliis Confortoribus, alias de dicto Poloneto, & eas... & ipsas primo inclusit ibidem.

Anno Domini M. CC. LXXXV. de mense Augusti, incepit Commune Civitatis facere salizare Terram Civitatis cum datio Civitatis.

Anno Domini M. CC. LXXXV. in Festo omnium Sanctorum, Domini Johannes de Zucula, & Franciscus de Orzono facti sunt Milites per D. Albertum Comitem Goriciæ apud Civitatem in præto juxta Sinirolam. Cui militiæ interfuerunt Domini, Frinensis, Feltrensis, & Concordienfis Episcopi, Gerardus de Camino, de Prata, de Porcilleis, Castello, Villasta, Glemona, Utino, Pramperso, Cucanea, & quampluribus aliis: duravitque ipsa curia per dies octo.

Anno Domini M. CC. LXXXVII. die VIII. intrante Junio, ivit Ven. Pater Raymundus Patriarcha de Civitate Montemfalconum; ubi eodem die convenit ad eum maxima multitudo militum, equorum, & peditum de toto Forojulii, de Carnea, & Cadubrio: ita quod a 18. annis supra usque ad 70. annum omnes præscripti fuerint, præter servos & homines ministerii. De villis vero X. miserunt ad dictum unum peditem. Convenit autem in dicto exercitu Dominus Comes Goriciæ cum sua gente: & Dux Carinthiæ, & Comes Tyrolis misit in auxilium Domini Comitis Goriciæ fratris sui, & Ecclesiæ Aquilegensis Ven. Patrem Dominum cum maxima multitudo peditum & equitum.

Anno Domini M. CC. LXXXVIII. die XIX. Februarii, D. Raymundus Patriarcha investivit Magnificum Virum D. Maynardum Ducem Carinthiæ

de Venzonæ ad rectum & legale feudum Ecclesiæ Aquilegensis.

Anno Domini M. CC. XCII. (a) Alsubetta, neptis Dominæ Lucardis, fecit sibi fieri heremitorium apud S. Stephanum: & inclusa fuit ibi per Magistrum Julianum Thesaurarium, in Festo Assumptionis.

Anno Domini M. CC. LXXXIX. Ven. Vir D. Raymundus Patriarcha in Festo B. Marci, Aquilegia exivit cum sua gente, & ivit versus Montemfalconem, causa eundi ad exercitum in Istriam. Eodem die venit ad eum Dominus Comes Goriciæ cum sua gente, necnon omnes de toto Forojulii a 18. annis supra, & a 70. infra: in cujus subsidium & juvamen misit etiam Dux Carinthiæ magnam multitudinem hominum. Omnibus vero congregatis, ibidem Dominus Albertus Comes Goriciæ, de consensu & voluntate Domini Patriarchæ, fecit Milites Dominos Henricum de Prampergo, & Nicolaum filium Baldachi de Civitate in campanea. Omnibus vero peractis, ordinatæ fuerunt acies equitum per se, & peditum per se: necnon Rectores cujuslibet aciei. Et reperti fuerunt in summa in toto exercitu quinque mille Milites, & L. mille pedites. Et moto inde exercitu, iverunt omnes versus Terram, quam Veneti fecerant: & ibi per multos dies steterunt, & sæpe cum ballistis nocebant sibi inter se, & interdum faciebant treguas inter se, si possent concordari; & nostri intrabant Terram Venetorum, & ipsi Veneti in exercitu nostrorum. Hoc facto, una die Dominus Comes Goriciæ, ignorante Domino Patriarcha, & absque voluntate ipsius, recessit de dicto exercitu: & tunc Dominus Patriarcha, habito consilio Sapientum, recessit universaliter cum omnibus de dicto exercitu; quia dicebatur, ut ipse Dominus Comes vellet prodere exercitum, & ipsum Dominum Patriarcham. Deinde celebratum fuit Colloquium Generale in Civitate, ut Tergestini in alimoniis subvenirentur. Cui colloquio interfuerunt Domini Episcopi Tergestinus, & Concordienfis, & Comes Goriciæ, & omnes Nobiles de toto Forojulii: in quo Colloquio statutum & ordinatum fuit, quod omnes de Civitatibus, Castris, Burgis, & Villis a 18. annis supra, & 70. infra, ire deberent ad exercitum prælibatum. Qui Dominus Patriarcha ivit versus Montemfalconum: & ipso die venit ad eum Henricus, filius Comitis Goriciæ, cum sua gente, & magna multitudine de toto Forojulii: & moverunt, causa eundi Tergestum, cum curribus & asinis multis deferentibus victualia. Et ita ipsis euntibus, per stratam faciebant strepitum & rorem ultra modum, & in nocte ignes copiosos per montes, quia frigus erat. Veneti, qui erant in Civitate illa ante Tergestum, cui imposuerant nomen Romagna, audierunt rumorem magnum & strepitum a longe, quem exercitus faciebat, timuerunt timore magno; credendo, quod exercitus esset major, quam fuerat prius, & erat satis minor. Qui omnes naves intraverunt, qui poterunt: & multi in aqua submersi fuerunt præ nimia festinatione; quod nec pater filium, nec filius patrem expectabat. Et ita fugerunt, dimissis illic multis bonis; quæ omnia quasi Tergestini acceperunt, quia nostri multum distabant, quando illi fugerunt.

Anno Domini M. CC. XCI. in Festo S. Martini proclamata fuit pax in Civitate Austria inter Dominum Patriarcham & Forojulienfes ex parte una, & Venetos ex altera, sub certis pactis & articulis.

Anno

(a) Sic in Codice.

De Legemta sancti Stephani

De venia Johne cum Venetis

(Vas Austria mellepse
b. p. 39.

kh

ia

is

b

quia